

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (druhá komora)

z 9. novembra 2006^{*}

Vo veci C-281/05,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 234 ES, podaný rozhodnutím Bundesgerichtshof (Nemecko) z 2. júna 2005 a doručený Súdnemu dvoru 13. júla 2005, ktorý súvisí s konaním:

Montex Holdings Ltd

proti

Diesel SpA,

SÚDNY DVOR (druhá komora),

v zložení: predseda druhej komory C. W. A. Timmermans, sudcovia R. Schintgen, P. Kūris (spravodajca), J. Makarczyk a G. Arestis,

^{*} Jazyk konania: nemčina.

generálny advokát: M. Poiares Maduro,
tajomník: B. Fülöp, referent,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní zo 4. mája 2006,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

- Montex Holdings Ltd, v zastúpení: T. Raab, Rechtsanwalt,
- Diesel SpA, v zastúpení: N. Gross, Rechtsanwalt,
- nemecká vláda, v zastúpení: M. Lumma a A. Dittrich, splnomocnení zástupcovia,
- Komisia Európskych spoločností, v zastúpení: G. Braun a W. Wils, splnomocnení zástupcovia,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 4. júla 2006,

vyhlásil tento

Rozsudok

- ¹ Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 5 ods. 1 a 3 prvej smernice Rady 89/104/EHS z 21. decembra 1988 o aproximácii právnych predpisov členských štátov v oblasti ochranných znáмок (Ú. v. ES L 40, 1989, s. 1; Mim. vyd. 17/001, s. 92), ako aj článkov 28 ES a 30 ES.

- 2 Tento návrh bol podaný v súvislosti s konaním medzi spoločnosťami Diesel SpA (ďalej len „Diesel“) a Montex Holdings Ltd (ďalej len „Montex“), ktorého predmetom je návrh na vydanie zákazu tranzitu cez nemecké územie tovaru patriaceho druhej uvedenej spoločnosti a nesúceho označenie zhodné so zapísanou ochrannou známkou vo vlastníctve Diesel v Nemecku.

Právny rámec

- 3 Článok 5 ods. 1 a 3 smernice 89/104 nazvaný „Práva z ochrannej známky“ znie:

„1. Zapísaná ochranná známka dáva svojmu majiteľovi výlučné práva. Majiteľ bude mať právo zabrániť všetkým tretím stranám, ktoré nemajú jeho súhlas, aby v obchodnom styku používali:

- a) akékoľvek označenie, ktoré je zhodné s ochrannou známkou pre tovary alebo služby, ktoré sú zhodné s tými, pre ktoré je ochranná známka zapísaná;
- b) akékoľvek označenia, ktoré je zhodné s ochrannou známkou alebo je jej natoľko podobné, a zároveň sú si natoľko podobné príslušné tovary alebo služby, že existuje pravdepodobnosť zámieny zo strany verejnosti, vrátane pravdepodobnosti asociácie medzi označením a ochrannou známkou.

...

3. V rámci odsekov 1 a 2 možno okrem iného zakázať toto:

- a) umiestňovať označenie na tovary alebo na ich obal;
- b) ponúkať tovary alebo ich uvádzať na trh, alebo na tieto účely skladovať pod týmto označením, alebo ponúkať alebo poskytovať takto označené služby;
- c) dovážať alebo vyvážať takto označený tovar;
- d) používať toto označenie v obchodnej korešpondencii a v reklame.“

⁴ Nariadenie Rady (ES) č. 3295/94 z 22. decembra 1994, ktoré stanovuje opatrenia týkajúce sa vstupu do spoločenstva a exportu a reexportu zo spoločenstva tovaru porušujúceho niektoré práva duševného vlastníctva (Ú. v. ES L 341, s. 8; Mim. vyd. 02/005, s. 318), zmenené a doplnené nariadením Rady (ES) č. 241/1999 z 25. januára 1999 (Ú. v. ES L 27, s. 1; Mim. vyd. 02/009, s. 148, ďalej len „nariadenie č. 3295/94“), platné v deň, keď nastali skutkové okolnosti vo veci samej, vo svojom druhom a treťom odôvodnení uvádza:

„keďže uvádzanie falšovaného a pirátskeho tovaru na trh spôsobuje značné škody výrobcom a obchodníkom, ktorí dodržiavajú zákon, a nositeľom autorského práva alebo príbuzných práv a zavadza spotrebiteľov; keďže sa má zabrániť tomu, aby sa takýto tovar umiestňoval na trh a majú sa preto prijať opatrenia na efektívne riešenie

tejto nezákonnej činnosti bez toho, aby sa bránila voľnosť legitímneho obchodovania; keďže tento cieľ sa taktiež sleduje prostredníctvom snažení, ktoré sa uskutočňujú po takých istých linkách na medzinárodnej úrovni;

keďže pokiaľ sa falšovaný alebo pirátsky tovar a podobné výrobky dovážajú z tretích krajín, je dôležité zakázať ich uvoľnenie do voľného obehu v spoločenstve alebo uplatňovanie režimu suspenzie [colného režimu s podmieneným systémom — *neoficiálny preklad*] pre ne a je potrebné zaviesť vhodný postup, ktorý umožní colným orgánom konať tak, aby zabezpečili riadne presadzovanie takéhoto zákazu“.

5 Článok 1 ods. 1 nariadenia č. 3295/94 stanovuje:

„1. Toto nariadenie stanovuje:

a) podmienky, za ktorých colné orgány budú konať, ak tovar podozrivý, že ide o tovar podľa odseku 2 a):

— vstúpil do voľného obehu, exportu alebo reexportu v zmysle článku [v súlade s článkom — *neoficiálny preklad*] 61 nariadenia Rady (EHS) č. 2913/92 z 12. októbra 1992, ktoré zakladá Colný kódex spoločenstva [Ú. v. ES L 302, s. 1; Mim. vyd. 02/004, s. 307, ďalej len „colný kódex“],

- bol nájdený v priebehu colnej kontroly tovaru [v rámci colného dohľadu — *neoficiálny preklad*] v zmysle článku 37 [colného kódexu], bol zaradený do odkladného postupu [bol prepustený do colného režimu s podmieneným oslobodením od cla — *neoficiálny preklad*] v zmysle článku 84 (1) a) uvedeného [kódexu], bol reexportovaný [na základe — *neoficiálny preklad*] oznámenia, alebo bol umiestnený do bezcolnej zóny alebo skladu [bol umiestnený v slobodnom pásme alebo v slobodnom sklade — *neoficiálny preklad*] v zmysle článku 166 uvedeného [kódexu]

a

- b) opatrenia, ktoré prijímajú príslušné orgány s ohľadom na tento tovar, kde sa zistilo [ak sa zistilo — *neoficiálny preklad*], že ide skutočne o tovar uvedený v odseku 2 a).“

6 Odsek 2 tohto istého článku 1 stanovuje:

„Na účely tohto nariadenia:

- a) ‚tovar porušujúci práva duševného vlastníctva‘ znamená:

- falošný tovar, menovite:

- tovar, vrátane jeho obalu, nesúci ochrannú známku bez autorizácie, ktorá je rovnaká ako platne zaregistrovaná ochranná známka vzhľadom na rovnaký typ tovaru, alebo ktorá nemôže byť odlíšená vo svojom základnom vzhľade od takejto ochrannej známky] a ktorá týmto

poškodzuje práva držiteľa [majiteľa — *neoficiálny preklad*] ochrannej známky podľa práva spoločenstva alebo práva členského štátu, v ktorom sa podala žiadosť o konanie colných orgánov,

...“

- 7 Článok 84 ods. 1 písm. a) colného kódexu stanovuje:

„colným režimom s podmieneným oslobodením od cla' sa v prípade tovaru, ktorý nie je tovarom spoločenstva, rozumie:

— vonkajší tranzit;

...“

- 8 Článok 91 ods. 1 písm. a) colného kódexu stanovuje:

„Colný režim vonkajší tranzit umožňuje prepravu medzi dvoma miestami v rámci colného územia spoločenstva:

- a) tovaru, ktorý nie je tovarom spoločenstva bez toho, aby tovar podliehal dovoznému clu alebo iným platbám alebo obchodno-politickým opatreniam.

...“

9 Podľa článku 92 toho istého kódexu:

„Colný režim vonkajšieho tranzitu sa končí, keď sa tovar a zodpovedajúce doklady predložia na colnom úrade určenia v súlade s ustanoveniami platnými pre daný režim.“

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

- 10 Montex vyrába džínsové nohavice, pričom jednotlivé diely vrátane rozlišovacích označení vyváža do Poľska prostredníctvom colného zapečatenia, diely necháva zošiť na poľskom území a dokončené nohavice dováža do Írska. Na území posledného uvedeného členského štátu nepožíva Diesel pre svoje označenie žiadnu ochranu.
- 11 Dňa 31. decembra 2000 Hauptzollamt Löbau — Zollamt Zittau (hlavný colný úrad pre Löbau — colný úrad v Zittau) zadržal dodávku adresovanú spoločnosti Montex obsahujúcu 5 076 dámskych nohavíc nesúcich označenie DIESEL, ktorú jej mal doručiť maďarský dopravca na kamióne z poľského závodu, pričom mal prejsť cez nemecké územie. Nohavice sa mali dopraviť priamym tranzitom z poľského colného úradu do colného úradu v Dubline a proti prípadnej krádeži boli počas tranzitu chránené zapečatením dopravného vozidla zo strany poľského orgánu.
- 12 Montex podala proti rozkazu na zadržanie predmetného tovaru sťažnosť. Domnieva sa, že samotný tranzit tovaru cez nemecké územie neporušuje žiadne práva z ochrannej známky.

13 Diesel sa ale domnieva, že uvedený tranzit porušuje jej právo z ochrannej známky, pretože existuje riziko, že sa tovar v členskom štáte tranzitu uvedie na trh. Preto podala návrh, aby sa Montex buď zakázalo uskutočňovať tranzit svojho tovaru cez nemecké územie, alebo sa jej taký tranzit povolil. Ďalej navrhla, aby sa Montex uložilo súhlasiť so zničením zhabaného tovaru, alebo prípadne s odstránením a zničením všetkých nápisov, ako aj ďalších rozlišovacích označení obsahujúcich názov DIESEL, a aby sa Montex uložilo nahradiť náklady na zničenie.

14 Po tom, čo bola Montex odsúdená na prvom a druhom stupni, podala na Bundesgerichtshof opravný prostriedok „Revision“. Tento súd rozhodol konanie prerušiť a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

- „1. Poskytuje zapísaná ochranná známka svojmu majiteľovi právo zakázať tranzit tovaru, na ktorom je uvedené označenie?

2. V prípade kladnej odpovede: je možné dospieť k osobitnému posúdeniu na základe toho, že označenie nepožíva v štáte určenia žiadnu ochranu?

3. Treba v prípade kladnej odpovede na otázku č. 1 a bez ohľadu na odpoveď na otázku č. 2 rozlišovať skutočnosť, či tovar určený pre členský štát pochádza z iného členského štátu, z pridruženého štátu alebo z tretej krajiny? Je v tejto súvislosti relevantné, či bol tovar v štáte pôvodu vyrobený v súlade alebo v rozpore s tamojším platným právom majiteľa ochrannej známky?“

O prejudiciálnych otázkach

O prvej a druhej otázke

- 15 Prostredníctvom prvých dvoch otázok, ktoré treba skúmať vo vzájomnej súvislosti, sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa má článok 5 ods. 1 a 3 smernice 89/104 vykladať tak, že ochranná známka priznáva svojmu majiteľovi právo zakázať tranzit tovaru nesúceho označenie zhodné s ochrannou známkou, vyrobeného v treťom štáte, cez územie členského štátu, v ktorom táto ochranná známka požíva ochranu, hoci konečným miestom určenia tovaru je členský štát, v ktorom možno tovar voľne uvádzať na trh na základe skutočnosti, že uvedená ochranná známka v ňom takú ochranu nepožíva.
- 16 Z rozhodnutia vnútroštátneho súdu na prvom mieste vyplýva, že pri zadržaní tovaru zo strany Hauptzollamt Löbau — Zollamt Zittau, ku ktorému došlo 31. decembra 2000, sa na predmetný tovar uplatňoval colný režim vonkajšieho tranzitu s podmieneným oslobodením od cla v zmysle článku 84 ods. 1 písm. a) colného kódexu, na druhom mieste, že tovar pochádzal z Poľskej republiky, teda štátu pridruženého k Európskej únii na základe Európskej dohody o pridružení uzatvorenej medzi Európskymi spoločenstvami a ich členskými štátmi na jednej strane a Poľskou republikou na strane druhej schválenej rozhodnutím Rady a Komisie 93/743/ESUO, ES, Euratom z 13. decembra 1993 (Ú. v. ES L 348, s. 1), a na treťom mieste, že uvedený tovar nebol v deň jeho zadržania vo voľnom obehu v Spoločenstve, pretože zapečatenie sa malo odstrániť až v Írsku, teda v členskom štáte, v ktorom sa mal tovar uviesť do voľného obeh.

- 17 Súdny dvor na jednej strane rozhodol, že vonkajší tranzit tovaru, ktorý nie je tovarom Spoločenstva, je založený na právnej fikcii. Tovar prepustený do tohto colného režimu totiž nepodlieha príslušným dovozným clám, ani iným obchodno-politickým opatreniam, ako keby na územie Spoločenstva nevstúpil (pozri rozsudok zo 6. apríla 2000, Polo/Lauren, C-383/98, Zb. s. I-2519, bod 34).
- 18 Z toho vyplýva, že ako uviedol generálny advokát v bode 16 svojich návrhov, všetko prebehne tak, ako keby tovar pred jeho uvedením na trh, ku ktorému má dôjsť v Írsku, nikdy na územie Spoločenstva nevstúpil.
- 19 Na druhej strane Súdny dvor tiež rozhodol, že tranzit, ktorý spočíva v doprave tovaru, zákonne vyrobeného v členskom štáte, do tretieho štátu, prekračujúc územie jedného alebo viacerých členských štátov, nepredpokladá žiadne uvádzanie dotknutého tovaru na trh, a teda nemôže porušovať zvláštny predmet práva z ochrannej známky (v súvislosti s tranzitom cez Francúzsko tovaru pochádzajúceho zo Španielska a s miestom určenia do Poľska pozri rozsudok z 23. októbra 2003, Rioglass a Transremar, C-115/02, Zb. s. I-12705, bod 27).
- 20 Súdny dvor ďalej upresnil, že majiteľ ochrannej známky nemá právo brániť jednoduchému vstupu na územie Spoločenstva v colnom režime vonkajšieho tranzitu alebo colného uskladňovania originálnych výrobkov označených touto ochrannou známkou, ktoré neboli predtým uvedené na trh Spoločenstva týmto majiteľom ochrannej známky alebo s jeho súhlasom (rozsudok z 18. októbra 2005, Class International, C-405/03, Zb. s. I-8735, bod 50).

- 21 V oblasti ochranných známk prepustenie tovarov označených ochrannou známkou, ktoré nie sú tovarmi Spoločenstva, do colného režimu s podmieneným oslobodením od cla ako režimu vonkajšieho tranzitu nepredstavuje ako také porušenie práva majiteľa tejto ochrannej známky dohliadať na prvé uvedenie na trh v Spoločenstve (pozri v tomto zmysle rozsudok *Class international*, už citovaný, bod 47).
- 22 Na druhej strane však Súdny dvor rozhodol, že majiteľ ochrannej známky môže brániť ponúkaniu alebo predaju týchto pôvodných tovarov označených ochrannou známkou, ktoré majú colný štatút tovarov, ktoré nie sú tovarmi Spoločenstva, ak sa ponuka uskutočňuje a/alebo predaj vykonáva v čase, keď sú tieto tovary prepustené do colného režimu vonkajšieho tranzitu alebo colného uskladňovania, a ak nevyhnutne vedie k uvedeniu týchto výrobkov na trh v Spoločenstve (pozri v tomto zmysle rozsudok *Class international*, už citovaný, bod 61).
- 23 Z toho vyplýva, že majiteľ ochrannej známky môže zakázať v členskom štáte, v ktorom táto ochranná známka požíva ochranu, v tomto prípade v Spolkovej republike Nemecko, tranzit tovaru označeného ochrannou známkou a prepusteného do colného režimu vonkajšieho tranzitu s miestom určenia v inom členskom štáte, v ktorom takáto ochrana neexistuje, v tomto prípade v Írsku, len ak je tento tovar predmetom aktu tretej osoby vykonaného v čase, keď bol tovar prepustený do colného režimu vonkajšieho tranzitu, ktorý nevyhnutne predpokladá uvedenie tohto tovaru na trh v uvedenom členskom štáte tranzitu.
- 24 V tejto súvislosti nemožno prijať tvrdenie spoločnosti Diesel, že samotné riziko, že tovar nedôjde do svojho miesta určenia, teda do Írska, členského štátu, v ktorom neexistuje žiadna ochrana ochrannej známky, a že tovar by sa teoreticky mohol stať predmetom podvodného uvedenia na trh v Nemecku, postačuje na to, aby sa mohlo usúdiť, že tranzit ohrozuje hlavné funkcie ochrannej známky v Nemecku.

25 Ako totiž tiež uviedol generálny advokát v bode 29 svojich návrhov, také tvrdenie by pripúšťalo, že každý vonkajší tranzit tovaru, na ktorom je uvedené označenie, treba považovať za používanie ochrannej známky v obchodnom styku v zmysle článku 5 ods. 1 smernice 89/104. Pritom, ako už bolo uvedené v bodoch 17 až 22 tohto rozsudku, podľa judikatúry Súdneho dvora naopak platí, že taký vonkajší tranzit nie je na základe skutočnosti, že nepredpokladá žiadne uvádzanie dotknutého tovaru na trh, používaním ochrannej známky, ktoré môže porušovať právo jej majiteľa dohliadať na uvádzanie na trh v Spoločenstve.

26 Pokiaľ ide o dôkazné bremeno, z bodov 74 a 75 už citovaného rozsudku Class international vyplýva, že v situácii, o akú ide vo veci samej, je na majiteľovi ochrannej známky, aby predložil dôkaz o okolnostiach umožňujúcich uplatnenie práva na zákaz upraveného v článku 5 ods. 1 a 3 smernice 89/104 a preukázal existenciu buď uvedenia do voľného obehu tovaru, ktorý nie je tovarom Spoločenstva a ktorý je označený jeho ochrannou známkou, v členskom štáte, v ktorom ochranná známka požíva ochranu, alebo iného aktu, ktorý nevyhnutne predpokladá jeho uvedenie na trh v takom členskom štáte.

27 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy treba na prvú a druhú otázku odpovedať tak, že článok 5 ods. 1 a 3 smernice 89/104 sa má vykladať v tom zmysle, že majiteľ ochrannej známky môže zakázať v členskom štáte, v ktorom táto ochranná známka požíva ochranu, v tomto prípade v Spolkovej republike Nemecko, tranzit tovaru označeného ochrannou známkou a prepusteného do colného režimu vonkajšieho tranzitu s miestom určenia v inom členskom štáte, v ktorom takáto ochrana neexistuje, v tomto prípade v Írsku, len ak je tento tovar predmetom aktu tretej osoby vykonaného v čase, keď bol tovar prepustený do colného režimu vonkajšieho tranzitu, ktorý nevyhnutne predpokladá uvedenie tohto tovaru na trh v uvedenom členskom štáte tranzitu.

O tretej otázke

- 28 V prvej časti tretej otázky sa vnútroštátny súd pýta, či je na účely zodpovedania prvej otázky relevantné, že v čase, keď nastali skutočnosti vo veci samej, išlo o výrobky pochádzajúce z pridruženého členského štátu, teda Poľskej republiky pred jej pristúpením k Únii, a nie o výrobky pochádzajúce z tretích štátov alebo výrobky Spoločenstva.
- 29 V tejto súvislosti sa judikatúra uvedená v bode 19 tohto rozsudku týka tovaru pochádzajúceho zo Spoločenstva, ktorý bol predmetom tranzitu s miestom určenia v treťom členskom štáte, a prekračujúceho územie jedného alebo viacerých členských štátov, pričom tranzit tohto tovaru nepredpokladal jeho uvedenie do obehu v Spoločenstve, takže zvláštny predmet ochrannej známky nemohol byť dotknutý.
- 30 Pritom štatút pridruženého štátu Poľskej republiky v čase, keď nastali okolnosti vo veci samej, nijak nepredpokladá, že výrobky pochádzajúce z tejto krajiny sa musia považovať za pochádzajúce z členského štátu. Preto v prípade vo veci samej nejde o domnienku výrobkov Spoločenstva a takú domnienku teda skúmať netreba.
- 31 Ako tovar, ktorý nie je tovarom Spoločenstva, mohli byť výrobky pochádzajúce z Poľska prepustené do colného režimu vonkajšieho tranzitu. V tejto súvislosti je irelevantné, že tieto výrobky pochádzali z pridruženého štátu, akým bola Poľská republika pred jej pristúpením k Únii, a nie z iného nepridruženého tretieho štátu.

- 32 Z toho vyplýva, že na účely zodpovedania prvej otázky je irelevantné, že v čase, keď nastali skutočnosti vo veci samej, išlo o výrobky pochádzajúce z pridruženého členského štátu, teda Poľskej republiky pred jej pristúpením k Únii, a nie o výrobky pochádzajúce z nepridružených tretích štátov.
- 33 Pokiaľ ide o druhú časť tretej otázky týkajúcu sa relevantnosti na účely zodpovedania prvej otázky zákonného alebo nezákonného charakteru výroby predmetného tovaru v Poľsku, Diesel, nemecká vláda a Komisia Európskych spoločenstiev tvrdia, že výroba výrobku v treťom štáte, pri ktorej došlo k porušeniu práv, ktoré ochranná známka priznáva v tomto štáte svojmu majiteľovi, tomuto majiteľovi umožňuje brániť každému tranzitu vrátane vonkajšieho.
- 34 Takú argumentáciu nemožno prijať. Ako už totiž bolo v bode 27 tohto rozsudku rozhodnuté, majiteľ ochrannej známky môže zakázať v členskom štáte, v ktorom táto ochranná známka požíva ochranu, v tomto prípade v Spolkovej republike Nemecko, tranzit tovaru označeného ochrannou známkou a prepusteného do colného režimu vonkajšieho tranzitu s miestom určenia v inom členskom štáte, v ktorom takáto ochrana neexistuje, v tomto prípade v Írsku, len ak je tento tovar predmetom aktu tretej osoby vykonaného v čase, keď bol tovar prepustený do colného režimu vonkajšieho tranzitu, ktorý nevyhnutne predpokladá uvedenie tohto tovaru na trh v uvedenom členskom štáte. Zákonný alebo nezákonný charakter výroby dotknutých výrobkov je v tejto súvislosti irelevantný.
- 35 V rozpore s tvrdením spoločnosti Diesel nemožno taký výklad článku 5 smernice 89/10 spochybniť rozsudkom zo 7. januára 2004, X (C-60/02, Zb. s. I-651), týkajúcim sa najmä výkladu článkov 2 a 11 nariadenia č. 3295/94.

- 36 V uvedenom rozsudku Súdny dvor v bode 54 pripomenul, že článok 1 nariadenia č. 3295/94 sa má vykladať v tom zmysle, že sa uplatní, ak sa tovar dovážaný z tretieho štátu v čase jeho tranzitu do iného tretieho štátu dočasne zaistí v členskom štáte zo strany colných orgánov tohto posledného uvedeného štátu na základe uvedeného nariadenia a na návrh spoločnosti vlastniacej práva, ktorých porušenie sa uplatňuje (pozri tiež rozsudok Polo/Lauren, už citovaný, body 26 a 27).
- 37 V tejto súvislosti treba uviesť, že článok 1 nariadenia č. 3295/94 stanovuje na prvom mieste podmienky, za ktorých colné orgány budú konať, ak sa pri colnej kontrole v rámci colného dohľadu v súlade s článkom 37 colného kódexu tovaru, ktorý bol prepustený do colného režimu s podmieneným oslobodením od cla v zmysle článku 84 ods. 1 písm. a) toho istého kódexu alebo bol reexportovaný na základe oznámenia, alebo bol umiestnený v slobodnom pásme alebo v slobodnom sklade v zmysle článku 166 uvedeného kódexu nájde tovar, pri ktorom vznikne podozrenie, že ide o falšovaný tovar.
- 38 Na druhom mieste uvedený článok 1 nariadenia č. 3295/94 stanovuje opatrenia, ktoré môžu prijať príslušné orgány s ohľadom na uvedený tovar.
- 39 Na treťom mieste druhé a tretie odôvodnenie toho istého nariadenia č. 3295/94, citované v bode 4 tohto rozsudku, výslovne odkazujú na predaj falšovaného tovaru alebo jeho uvádzanie na trh, alebo ďalej na potrebu zakázať ich uvedenie do voľného obehu v Spoločenstve.
- 40 Z toho vyplýva, že žiadne ustanovenie nariadenia č. 3295/94 nezavádza nové kritérium na účely overenia existencie práva z ochranných známk alebo určenia, či

ide o používanie ochrannej známky, ktoré možno zakázať z dôvodu, že toto právo porušuje.

- 41 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy treba na tretiu otázku odpovedať tak, že na účely zodpovedania prvých dvoch otázok je v zásade irelevantné, že tovar určený do členského štátu pochádza z pridruženého štátu alebo tretieho štátu, alebo že bol v krajine pôvodu vyrobený v súlade alebo v rozpore s tamojším platným právom majiteľa ochrannej známky.

O trovách

- 42 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (druhá komora) rozhodol takto:

1. Článok 5 ods. 1 a 3 prvej smernice Rady 89/104/EHS z 21. decembra 1988 o aproximácii právnych predpisov členských štátov v oblasti ochranných známok sa má vykladať v tom zmysle, že majiteľ ochrannej známky môže zakázať v členskom štáte, v ktorom táto ochranná známka požíva ochranu, v tomto prípade v Spolkovej republike Nemecko, tranzit tovaru označeného ochrannou známkou a prepusteného do colného režimu vonkajšieho tranzitu s miestom určenia v inom členskom štáte, v ktorom takáto ochrana neexistuje, v tomto prípade v Írsku, len ak je tento tovar

predmetom aktu tretej osoby vykonaného v čase, keď bol tovar prepustený do colného režimu vonkajšieho tranzitu, ktorý nevyhnutne predpokladá uvedenie tohto tovaru na trh v uvedenom členskom štáte tranzitu.

- 2. V tejto súvislosti je v zásade irelevantné, že tovar určený do členského štátu pochádza z pridruženého štátu alebo tretieho štátu, alebo že bol v krajine pôvodu vyrobený v súlade alebo v rozpore s tamojším platným právom majiteľa ochrannej známky.**

Podpisy